

- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa domnieval, že nariadenia č. 668/2010 ⁽³⁾ je v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, legálne.
- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa domnieval, že nedostatočné odôvodnenie opatrení prijatých voči odvolateľke v zásade nemôže zakladať zodpovednosť EÚ a nesprávne upustil od preskúmania, či došlo k porušeniu práva na účinnú súdnu ochranu.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, Ú. v. EÚ L 103, 2007, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007, Ú. v. EÚ L 281, 2010, s. 1.

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25.

Odvolanie podané 15. februára 2018: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 5. decembra 2017 vo veci T-728/16, Tuerck/Komisia

(Vec C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: G. Gattinara, B. Mongin, L. Radu Bouyon, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Sabine Tuerck

Návrhy

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (prvá komora) z 5. decembra 2017 vo veci T-728/16, Tuerck/Komisia,
- zamietnuť žalobu v prvostupňovom konaní,
- zaviazať odporkyňu v konaní o odvolaní na náhradu trov prvostupňového konania,
- zaviazať S. Tuerck na náhradu trov tohto konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Pokiaľ ide o postupy prevodu práv na dôchodok nadobudnutých vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme do dôchodkového systému úradníkov Európskej únie v zmysle článku 11 ods. 2 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd nezohľadnil judikatúru Súdneho dvora vo veci *Radek Časta* (rozsudok z 5. decembra 2013, C-166/12, body 24, 28 a 31), podľa ktorej sa úkon spočívajúci v prepočítaní kapitálovej hodnoty práv na dôchodok získaných vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme na počet odpracovaných rokov započítateľných v dôchodkovom systéme Únie riadi právom Únie. Tento úkon zahŕňa zohľadnenie zhodnotenia kapitálových nárokov medzi dátumom podania žiadosti a dátumom skutočného prevodu stanoveným v služobnom poriadku. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď tvrdil, že Komisia nemá právomoc vykonať odpočet zhodnotenia kapitálu medzi dátumom zaevidovania žiadosti o prevod a dátumom skutočného prevodu kapitálu. Všeobecný súd tým, že rozhodol, že Komisia nemala právomoc vykonať takéto odpočty, porušil článok 11 ods. 2 druhý pododsek prílohy VIII služobného poriadku, nezohľadnil právomoc, ktorú Komisii tento článok priznáva, a dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia.

Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v úsudku, že odpočet zhodnotenia kapitálu sa mohol vykonať podľa inej sadzby než je stanovená v služobnom poriadku, a to len z prevoditeľného kapitálu. Odpočet zhodnotenia kapitálu sa pritom musí vykonať v súlade so služobným poriadkom, ktorý vyžaduje dodržiavanie poistno-matematickej rovnováhy a na tieto účely stanovuje uplatnenie sadzby vo výške 3,1 %. Okrem toho Všeobecný súd tým, že odkazoval na „prevoditeľnú“ sumu, pričom článok 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku stanovuje, že prepočítanie súm predstavujúcich práva na dôchodok dotknutej osoby na počet odpracovaných rokov služby sa musí vykonať na základe skutočne prevedeného kapitálu, porušil tento článok a nezohľadnil rozsudok Všeobecného súdu vydaný v odvolacom konaní 13. októbra 2015 vo veci *Komisija/Verile a Gjergji* (T-104/14 P).

Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v uprednostnení všeobecných vykonávacích ustanovení, ktoré prijala Komisia na uplatnenie služobného poriadku, pred samotným služobným poriadkom, ktorý má vo vzťahu k nim vyššiu právnu silu, a na porušení povinnosti odôvodnenia. V prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd vykladal všeobecné vykonávacie ustanovenia v rozpore so znením ustanovenia služobného poriadku, ktoré majú tieto všeobecné vykonávacie ustanovenia vykonávať, a porušil zásadu, podľa ktorej služobný poriadok, ako ho vykladá rozsudok Súdneho dvora vo veci *Radek Časta*, neumožňuje prepočítať na počet odpracovaných rokov služby sumy, ktoré fakticky nepredstavujú práva na dôchodok. V druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd porušil povinnosť odôvodnenia tým, že na základe vzájomne si odporujúcich dôvodov usúdil, že vnútroštátna inštitúcia poverená výkonom dôchodkového zabezpečenia preukázala zhodnotenie kapitálu medzi dátumom podania žiadosti a dátumom skutočného prevodu.

Štvrtý odvolací dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorých sa dopustil Všeobecný súd tým, že konštatoval existenciu bezdôvodného obohatenia, pričom k nemu nedošlo. Po prvé sa Všeobecný súd domnieva, že by došlo k bezdôvodnému obohateniu, ak by sa na počet odpracovaných rokov prepočítala len časť prevedeného kapitálu, hoci sa tento prevod posudzuje k dátumu žiadosti o prevod a následne sa naň uplatňuje schéma „fiktívneho“ fondu založená na systéme kapitalizácie. V druhej časti štvrtého odvolacieho dôvodu Komisia poukazuje na porušenie povinnosti odôvodnenia: Všeobecný súd dospel k záveru, že došlo k bezdôvodnému obohateniu bez toho, aby vysvetlil dôvodnosť tohto záveru s prihliadnutím na tvrdenie Komisie, podľa ktorého bola suma, ktorá presahovala uplatnenie sadzby 3,1 %, nahradená dotknutej úradníčke.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko)
23. februára 2018 – Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des
télécommunications (IBPT)**

(Vec C-142/18)

(2018/C 161/43)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Skype Communications Sàrl

Žalovaný: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa definícia elektronických komunikačných služieb uvedená v článku 2 písm. c) smernice 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby ⁽¹⁾, v znení zmien, chápať v tom zmysle, že hlasová služba VoIP ponúkaná prostredníctvom softvéru prepojeného vo verejnej komutovanej telefónnej sieti na pevné alebo mobilné číslo národného číslovacieho plánu (vo forme E.164) sa musí kvalifikovať ako elektronická komunikačná služba, bez ohľadu na skutočnosť, že služba prístupu na internet, prostredníctvom ktorej užívateľ pristupuje k uvedenej hlasovej službe VoIP, je už sama o sebe elektronickou komunikačnou službou, zatiaľ čo poskytovateľ softvéru ponúka túto službu za úhradu a uzatvára dohody s poskytovateľmi telekomunikačných služieb, ktorí sú riadne oprávnení vysielat' a prepájať volania do verejnej komutovanej telefónnej siete, ktorá umožňuje prepájanie hovorov na pevné alebo mobilné číslo národného číslovacieho plánu?